

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/upamietnianie-i-identyfikacje/upamietnianie-walk-i-meczenstw/dekomunizacja/zmiany-nazw-ulic/nazwy-ulic/nazwy-do-zmiany/40924,ul-Malewskiego-Juliusza.html>
02.03.2026, 15:54

ul. Malewskiego Juliusza

10.07.2017

W ocenie Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu nazwa powyższa powinna zostać zmieniona jako wypełniająca normę art. 1 Ustawy o zakazie propagowania komunizmu lub innego ustroju totalitarnego przez nazwy budowli, obiektów i urządzeń użyteczności publicznej (Dz.U. RP z 2016 r. poz. 744).

Juliusz Malewski (1899-1981) – przed wojną polski działacz społeczny w Prusach Wschodnich, po wojnie działacz partii komunistycznej, funkcjonariusz państwowy PRL.

Urodził się 29 marca 1899 r. w Worytach. W czasie I wojny światowej, wcielony do armii niemieckiej, walczył w Belgii. Od 1920 r. był członkiem Związku Polaków w Prusach Wschodnich. W 1922 r. ukończył Szkołę Handlową w Poznaniu. Był dyrektorem Banku Ludowego w Olsztynie. W latach 1925-1939 był członkiem Rady Nadzorczej Spółdzielni Rolniczo-Handlowej "Rolnik" w Olsztynie oraz członkiem Rady Nadzorczej Banku Słowiańskiego w Berlinie. W latach 1932-1939 r. był członkiem Rady Naczelnej Związku Polskich Towarzystw Szkolnych w Niemczech. Był współorganizatorem i członkiem Rady Wykonawczej Związku Towarzystw Młodzieży w Prusach Wschodnich, członkiem Zarządu IV Dzielnicy Związku Polaków w Niemczech, wchodził w skład Rady Naczelnej Związku Polaków w Berlinie, a jednocześnie był członkiem Rady Naczelnej Związku Polskich Towarzystw Szkolnych w Niemczech.

W latach 1939-1945 był więziony w niemieckich obozach koncentracyjnych. We wrześniu 1945 r. powrócił do Olsztyna.

Mimo zasług w krzewieniu polskości zaangażował się w budowę nowego stalinowskiego systemu politycznego. Wstąpił do prokomunistycznej PPS. Pod władzą komunistów ponownie objął stanowisko dyrektora Banku Ludowego oraz wicedyrektora Banku Rolnego. W 1948 r. przeszedł do komunistycznej Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej (PZPR). W okresie stalinizmu w dalszym ciągu pełnił eksponowane funkcje partyjne i państwowe.

Był członkiem Komitetu Miejskiego PZPR w Olsztynie i Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Olsztynie. Po zniesieniu urzędów wojewodów stał od 1950 r. na czele wojewódzkiej administracji państwowej – najpierw jako zastępca przewodniczącego Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie (wówczas pełnił tę funkcję Mieczysław Moczar), a od 1952 r. jako przewodniczący WRN w Olsztynie (do 1956 r.). Od roku 1952 aż do 1972 z ramienia PZPR zasiadał w Sejmie PRL.

W latach 1957-1972 był przewodniczącym, a później wiceprzewodniczącym powołanego do propagandowego wsparcia władz komunistycznych Wojewódzkiego Komitetu Frontu Jedności Narodu (FJN) oraz członkiem Ogólnopolskiego Komitetu FJN.

Sprawował również szereg innych funkcji w strukturach podległych komunistycznemu państwu, m.in. przewodniczącego Rady Okręgowej TRZZ i przewodniczącego Centralnej Komisji Rewizyjnej w Warszawie, przewodniczącego Zarządu Głównego Ochotniczych Straży Pożarnych, członka Rady Naczelnej ZBoWiD.

Zmarł 29 grudnia 1981 r. w Olsztynie.

(RG01, MKKr)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)